

Bogár László: Nem Lehet Más…

2016 június 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Schiffer András lemondásának „szenzációértéke” elmúlt ugyan, de talán érdemes lenne újra feltenni a párt nevében rejl? kérdést: Lehet Más a Politika?

Ennek megválaszolásához el?ször azt kellene tisztáznunk, hogy miért, most milyen a politika. Ha azt akarjuk, hogy más legyen, akkor azt is látnunk kellene, hogy mi az, amihez képest más kellene, hogy legyen! Amikor persze az ember meg akar valamit változtatni, akkor ezt nyilván azért teszi, mert azt akarja, hogy jobb legyen. Mivel a mai parlament másik rendszerkritikus pártjának a neve Jobbik, ami teljes alakjában úgy hangzik, hogy Jobbik Magyarországért Mozgalom, így elég nyilvánvaló, hogy mindkét párt (az LMP és Jobbik) egyaránt egy olyan Magyarországot szeretne, ahol minden, és így persze a politika is más, vagyis jobb lenne. (Az már egy másik kérdés, hogy miért ad gyökeresen eltér? választ az LMP és a Jobbik arra a mindkett?jük által feltett nagyon hasonló kérdésre, hogy miként lehetne Más és Jobb a Politika Magyarhonban.)

De miért rossz, vagy óvatosabban fogalmazva, miért nem jobb most az ország és benne a politika? (Már persze a két rendszerkritikus párt szerint.) Ennek megválaszolásához el?ször azt kellene rögzíteni, hogy a politika, vagyis a politikai rendszer és annak m?ködése pontosan ugyanolyan, mint maga az ország és annak népe.

A politika legsúlyosabb önellentmondása ugyanis abban áll, hogy rövid távon és kívülr?l akar olyan dolgokat, folyamatokat, összefüggéseket megváltoztatni, amelyek csak belülr?l és többnyire csak igen hosszú id? alatt változtatják meg alapvet? mintázataikat. A minták módosulásának folyamatát persze lehet tudatosan és szisztematikusan befolyásolni, de általában igen súlyos következményekkel járhat, ha a politika gondolja úgy, hogy a saját elképzelése szerint formálja át a társadalmat. (A jakobinus és a bolsevik diktatúra, a két, milliók halálával járó átalakítási kísérlet látványos kudarca drámai módon mutatja be mindezt.) Szembesülni kellene tehát azzal, hogy egy emberi közösség önújrateremtési folyamatai pontosan olyan képet mutatnak, mint amilyen az adott társadalom legbels? lelki, erkölcsi, szellemi rajzolata.

Ha tehát egy társadalom önújrateremtési folyamatai, saját anyagi viszonyai (jövedelmei, foglalkoztatása, munkakörülményei), saját fizikai teste (népesedése és egészsége) aggodalomra ad okot, és valóban ?szintén szeretné, hogy más, hogy jobb legyen, akkor legel?ször mindig saját bels? természetét kell alaposan átvizsgálnia. Ott fogja ugyanis megtalálni azokat a sokszor önmaga el?l is elrejtett torzulásokat, hibás mintázatokat, amelyeknek megváltoztatása nélkül nemcsak, hogy nincs esély arra, hogy más, hogy jobb legyen az élet, de mindez nem is értelmezhet?.

A politikának a mozgástere legfeljebb annyira lehet, amennyire intellektuálisan képes megragadni ezeket a mélyrétegben megbúvó torzulásokat, illetve azok okait, és megpróbálja el?segíteni azoknak az önkorrekciós mechanizmusoknak a kibontakozását, amelyek aztán kijavíthatják a hibás mintázatokat. Erre a folyamatra megrendít? pontossággal utal Bibó István híres dolgozata, amelynek már a címe is nagyon beszédes: Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem. Ebben írja: „A politikai és társadalmi zsákutcáknak ezen a sorozatán bukdácsolt végig a magyar nemzet. Ez alatt az id?szak alatt olyan politikai és társadalmi konstrukciókban élt, amelyekben a dolgokat a maguk nevén nevezni, nemcsak hogy nem lehetett, de nem is volt szabad. Ahol a tényeket nem az okok és okozatok egyszer? láncolatában, hanem azon kívül álló feltevések és várakozások jegyében kellett értelmezni és magyarázni, ahol álbajokra kellett pazarolni jó er?ket, s ráolvasással gyógyítani valóságos bajokat. Minden eltorzulás, ami ez alatt az id? alatt a magyar közösségi élet különböz? területein megmutatkozott, valamilyen módon visszavezethet? az alapvet? politikai és társadalmi konstrukció hamisságára. Hosszú lejáratra pedig az ebb?l ered? fordított kiválasztás az egész közösség vezet? rétegét kicseréli és logikusan vezet az egész uralmi szféra erkölcsi és értelmi lezülléséhez.”

Bibó István logikájából világosan kiderül, hogy a dolgok néven nevezése az a kritikus pont, amelyre a (torzult) mintázatok megértése, illetve kijavítási kísérlete épülhet. Tehát ha valóban ?szintén szeretnénk, hogy más, hogy jobb legyen a társadalmi létünk és benne a politika, akkor nevén kellene nevezni a dolgokat. Talán az egyik legkényesebb kérdés éppen az, hogy a Jobbik és az LMP gyökeresen eltér? diagnózist ad ugyan erre, és egész más terápiát is javasol, de van egy közös pontjuk. Ráadásul ez a pont többé-kevésbé a Fidesz létértelmezési logikájával is mutat rokonságot. Mindez nem más, mint annak a feltételezése, hogy a világ és benne Magyarország alapvet? önújrateremtési folyamatait, vagyis egész létét egy nem néven nevezhet? globális szuperstruktúra tartja ellen?rzése alatt, és torzítja el folyamatosan. És hogy ebb?l következ?en a politikánkat is ez a rejtett struktúra vezérli. Mivel ennek a nyílt kimondása és az erre épül? társadalmi s f?ként politikai gyakorlat önmegsemmisít? következménnyel járna, amint Hamlet mondja, „…sok nagyszer?, / Fontos merény kifordul medrib?l / S elveszti »tett« nevét.” És az erre épül?, értelemszer?en hamis mintázat pedig tovább torzítja önmagát.

Amíg ezzel nem szembesülünk, addig a dolog legbels? természetéb?l adódóan Nem Lehet Más a Politika.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló